

svække fagforeningerne, hvis vi gennemfører den frihed, men tværtimod vil styrke dem i form af flere medlemmer. Så er det jo vanskeligt at forstå, at hr. Ole Vagn Christensen er så bekymret.

Må jeg så godt spørge: Hvis nu det var sådan, at der var en aftale på en arbejdsplads om, at det var en betingelse for at få ansættelse på den pågældende arbejdsplads, at man var medlem af Kristelig Fagforening, ville hr. Ole Vagn Christensen så finde sådan en aftale helt i orden?

Kl. 13.00

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er et hypotetisk spørgsmål. Det blev sådan set afklaret i sin tid, da man aftalte, hvem der har retten til at forhandle og organisere, og på hvilke områder det kunne ske.

Det er netop det, der er værnet mod, at arbejdsmarkedet kan undergraves. Værnet er netop, at man har aftalt, hvem der har forhandlingsretten på det danske arbejdsmarked, og denne forhandlingsret vil man nu anfægte fra De Konservatives side med det spørgsmål, hr. Lars Barfoed stillede her. Men det kan vi vende tilbage til, når hr. Lars Barfoed skal holde sin ordførertale.

Situationen er den, at når vi går så stærkt ind for at fastholde den danske aftalemodel, er det, fordi vi mener, at det er den, der giver os den bedste mulighed for at få den bedste velfærd i samfundet, nemlig ved at skabe trivsel og konkurrenceevne, og fordi vi er fælles om at gøre en indsats.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Bent Bøgsted (DF):

Det var lidt spændende at høre det, hr. Ole Vagn Christensen fortalte heroppefra. Når eksklusivbestemmelserne kun gælder for uorganiserede arbejdsgivere, betyder det i realiteten, at de 2,5 millioner arbejdstagere, der er ansat under alle andre overenskomster mellem LO, DA, Dansk Industri osv., der ikke har eksklusivbestemmelser, frit kan skifte fagforening. Det er den måde, jeg forstår det på, så det bliver spændende at se, om der lige pludselig er 2 millioner arbejdstagere, der er underlagt LO, DA, Dansk Industri og den slags, som vil skifte fagforening. Det kan de jo ikke, fordi de er bundet af en overenskomst, men det er så noget andet.

Lovforslaget er en genfremsættelse af L 120 fra 2003. Der er ikke ændret noget i indholdet af forslaget, der går ud på en afskaffelse af eksklusivbestemmelserne for lønmodtagere.

Dansk Folkeparti sagde dengang, at vi ønskede en generel afskaffelse af eksklusivbestemmelserne, altså at de skal afskaffes overalt uanset område. Det ønskede regeringen ikke dengang, og det gør Kristendemokraterne heller ikke. Det fremgår af lovforslaget, og det er for Dansk Folkeparti at se ikke acceptabelt.

Regeringen har sammen med Socialdemokratiet, SF, De Radikale og Kristendemokraterne i aftalen om østudvidelsen indlagt en sikkerhedsmekanisme, der skal sikre det danske arbejdsmarked. Problemet er bare, at loven rent faktisk skal håndhæves af fagforeningerne – det er i øvrigt, så vidt jeg ved, første gang, en borgerlig regering har lavet en sådan lov – og det betyder, at fagforeningerne skal bruge de midler, de må bruge ifølge lovgivningen, for at forhindre, at de danske arbejdere bliver udkonkurreret af arbejdskraft fra Østeuropa. Vi ser, at det sker i stigende omfang inden for byggebranchen og landbruget, og derfor virker det helt absurd at fjerne nogle af fagforeningernes midler, som kan forhindre dette, som Kristendemokraterne og regeringen nu vil gøre ved at fjerne eksklusivaftalerne fra arbejdsmarkedet.

Dansk Folkeparti ønsker ikke på nuværende tidspunkt at fjerne eksklusivaftalerne, da vi ser dem som et af de midler, fagforeningerne eventuelt kan bruge for at modstå presset fra Østeuropa. Vi har forstået på hr. Ole Vagn Christensen i dag, at der er indgået en underhåndsaftale mellem de partier, der indgik aftalen om østudvidelsen, om, at fagforeningerne skal have de midler, der er nødvendige for at håndhæve loven, og så må vi jo afvente, hvad resultaterne af Østaftalen bliver. Om det bliver om 2, 5 eller 7 år, vi kan se det, er svært at sige, men når der er indgået en aftale om, at fagforeningerne skal håndhæve loven, skal de altså ikke svækkes. De skal have de midler, de skal have for at modstå presset fra Østeuropa.

Kl. 13.05

Man kan altid diskutere, hvor stort presset er, men så lang tid det står på, er det svært for Dansk Folkeparti at sige ja til at gå med til at afskaffe eksklusivaftalerne. Vi er nødt til at vente og se, hvad resultatet bliver, og om det bliver om 2 år, 5 år eller 7 år er svært at sige.

Der tales også om en generel afskaffelse. Skal vi have en generel afskaffelse, og det er nødven-